

Mateusz Staroń, *Kadrowiak z Przemyśla. Henryk Adolf Worosz (1895–1914)*, „Sowiniec” 2007, nr 31 (grudzień)

Henryk Adolf Worosz, „Dolek” (1895–1914), żołnierz I Kompanii Kadrowej, legionista.

Urodził się 17 czerwca 1895 roku w Przemyślu na Zasaniu przy ul. Węgierskiej 104, jako syn Jana (ur. 1854, zm. 1906?), c.k. drogomistrza oraz Józefy Franciszki Wasikiewicz (ur. 1863, zm. 1920). Został ochrzczony w obrządku łacińskim.

W roku szkolnym 1905/06 uczęszczał do I klasy c.k. Gimnazjum w Bochni. Edukację kontynuował w I c.k. Gimnazjum w Przemyślu (dzisiaj I Liceum Ogólnokształcące im. J. Słowackiego). W latach 1907–1914 uczył się w III c.k. Gimnazjum w Przemyślu na Zasaniu (dzisiaj II Liceum Ogólnokształcące im. prof. K. Morawskiego). Klasę maturalną „ukończył z wynikiem dobrym” dnia 22 maja 1914 roku, a 10 czerwca tego roku zdawał egzamin dojrzałości i został uznany przez komisję egzaminacyjną za „dojrzałego jednogłośnie”. W Przemyślu mieszkał przy ul. Grunwaldzkiej 48.

W okresie nauki szkolnej należał do XXV Polskiej Drużyny Strzeleckiej w Przemyślu. 4 sierpnia 1914 roku razem z pierwszym rzutem XXV PDS, w sile około 30 osób pod dowództwem Eugeniusza Chrzanowskiego wstąpił do Oddziału Piłsudskiego w Oleandrach w Krakowie. Był to pierwszy oddział wysłany z Przemyśla i okolic do oddziałów strzeleckich, które w połowie sierpnia weszły w skład Legionów Polskich. W Oleandrach został przydzielony do 3 plutonu I Kompanii Kadrowej pod komendą „drużyniaka” Stanisława Burchardta-Bukackiego.

I Kompania Kadrowa była pierwszym, zwartym oddziałem Wojska Polskiego od czasów powstania listopadowego. Wyruszyła do walki o niepodległość Polski 6 sierpnia 1914 r. Worosz w oddziałach strzeleckich (później legionowych) używał pseudonimu „Dolek”.

Uczestniczył w walkach k. Kielc, później w działaniach na lewym brzegu Wisły w pobliżu Nowego Korczyna. Poległ 19 września 1914 roku pod Uciśkowem ugodzony 3 pociskami z karabinu maszynowego w twarz. Był pierwszym poległym żołnierzem I Kompanii Kadrowej z jej pierwotnego składu, który wyruszył 6 sierpnia z Oleandrów. Pochowano go w Gręboszowie.

W II Rzeczypospolitej został odznaczony Krzyżem Niepodległości. Rodziny nie założył.

Miał braci Edwarda (?–11 VIII 1906) oraz Leopolda (7 IV 1891–?).